

[Aagaard]

ering af projektet. Det sker først og fremmest gennem en fritagelse for energiafgifter. Dette problem har Det Konservative Folkeparti imidlertid som bekendt sammen med andre partier i regeringen taget fat på med vedtagelsen af finansloven for 1993. I finanslovaftalen er der taget hul på spørgsmålet om en afgifts-omlægning med henblik på tilpasning af EF's indre energimarked. I finanslovforliget indgik, at den nuværende årlige indirekte støtte til naturgasselskaberne gennem naturgassens afgiftsfritagelse i størrelsesordenen 2 mia. kr. afløses af direkte tilskud, som så igen modsvares af indførelse af afgift på naturgas.

Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti positivt indstillet over for Fremskridtspartiets beslutningsforslag om at privatisere DONG. Vi må dog erkende, at al forandring, lige meget hvor nødvendig og påkrævet den end er, kræver tid. Det vil skabe et unødigt turbulent og usikkert samfund, såfremt vi fra den ene dag til den anden foretog så store radikale omvæltninger, som Fremskridtspartiet her foreslår.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at vi selvfølgelig fra konservativ side vil følge forslaget videre behandling i udvalget, hvor vi forbeholder os at komme med forslag til ændringer, men som allerede anført er vi positivt indstillet over for forslaget, samtidig med at vi forventer aftalen i finansloven overholdt.

Peter Hansen-Nord (V):

I forbindelse med behandlingen af dette forslag, som vi også kender fra sidste år, skal jeg slå fast, at Venstre ikke har nogen ambitioner om, at staten skal fortsætte med ud i al fremtid at eje DONG. Vi oplever, at man i EF støt og roligt arbejder på en liberalisering af monopoler, og i samme tempo, som dette arbejde skrider frem, ændres forudsætningerne for DONG; vi nærmer os på et eller andet tidspunkt en situation, hvor Fremskridtspartiets ønske her må gå i opfyldelse i et eller andet omfang.

Men jeg vil også gerne sige, at Venstre ønsker en fortsat god dialog med DONG's repræsentantskab og den nuværende regering om, i hvilket tempo og under hvilke forudsætninger en sådan privatisering skal finde sted. Jeg skal i denne forbindelse ikke kunne vide med sikkerhed, om vi diskuterer en privatisering af hele DONG på én gang, eller om det

viser sig klogere at udskille visse datterselskaber, som umiddelbart kunne privatiseres. Alt dette må blive en samlet afvejning i situationen og afhænge af de tilbud, der måtte vise sig. Men det virker umiddelbart tåbeligt, at forslaget stiler imod at pålægge regeringen et tvangssalg. Det giver under alle omstændigheder en dårlig pris, og det kan ingen være interesseret i.

I Venstre ser vi med forventning frem til resultatet af det kursus i afvikling af store selskaber, som DONG's formand Holger Lavesen i øjeblikket deltager i i Hafnia. Vi håber, at den indvundne viden konstruktivt og forretningsmæssigt kan overføres til DONG's fremtidige privatisering.

Som forslaget ligger, er vi aktive deltagere i det videre udvalgsarbejde, men umiddelbart må vi afvise forslaget i den foreliggende form.

Riishøj (SF):

Det er jo igen et af disse ideologiske forslag, og jeg vil da gerne tage tråden lidt op efter hr. Peter Hansen-Nord. Det forhold, at chefen for DONG skal ind i en privat virksomhed for at redde selskabet ud af en finansskandale, siger jo noget om, at spørgsmålet om finansskandaler ikke nødvendigvis har meget at gøre med ejendomsretsforholdet. Mig bekendt har Fremskridtspartiet, også når det gælder kreditinstitutionerne, været i offensiven, og det er mig bekendt heller ikke statslige virksomheder. Vi har også haft Naturgas Syd-skandaler inden for denne sektor. Magtmisbrug kan ske både inden for den private og den offentlige sektor.

Der er ingen tvivl om, at der sker ændringer på dette område. Vi er inde i en internationalisering af energiforsyningen med EF's indre energimarked med en række udspil fra EF-Kommissionen, der dybt berører det, der sker på dette område. Så der er ingen tvivl om, at vi kommer til at opleve en mere konkurrencepræget situation, end vi har været vant til, men med alle de begrænsninger, der er med hensyn til, hvor det overhovedet er muligt at have konkurrence i energisektoren. Og der er helt afgjort i nogle af EF's planer, specielt under den forrige kommissær, nogle helt urealistiske forestillinger om, hvad man kan have af international konkurrence inden for energiområdet. Der er åbenbart noget, der tyder på – hvis Bør-